

31.084/II/PF

Ter zitting van 12 oktober 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het Registratiekantoor, Repenstraat 12 te 3700 Tongeren, dat een Nederlandstalig document heeft gestuurd aan de erfgenamen van een inwonster van Voeren. De klager, die Franstalig is, is van oordeel dat het document hem in het Frans had moeten worden toegestuurd.

Op 15 april 1999 heeft de VCT terzake inlichtingen gevraagd aan uw voorganger.

Op 4 juli 2000 hebt u mij het volgende geantwoord:

"Het bericht nr. 185 waarbij de ontvanger van de registratie, de erfgenamen, algemene legatarissen en begiftigden ambtshalve herinnert aan hun verplichting om de aangifte van nalatenschap in te dienen, wordt geadresseerd aan de laatste woonplaats van de overledenen. Het wordt gericht aan alle erfgenamen te samen onder de bewoordingen; "Aan de erfgenamen van..." of "Aan de erven van...".

Het betreft hier dus geen persoonlijk, geïndividualiseerd document.

Het bericht nr. 185 waarop de klacht betrekking heeft, werd dan ook niet rechtstreeks gericht aan de klager, de heer [...], [...] te 3791 Voeren, doch aan "de erfgenamen [...] ... weduwe [...] ...".

De ontvanger is genoodzaakt om in de praktijk aldus te handelen vermits hij in dit stadium van het dossier, noch de identiteit van de erfgenamen, noch hun woonplaats kent."

(...)

"In het geval van de gemeente Voeren wordt deze staat van overlijden, conform de taalwetgeving volledig opgemaakt in het Nederlands.

De ontvanger beschikt derhalve op het ogenblik van het verzenden van het bericht nr. 185 over geen enkel element dat hem toelaat de taalaanhorigheid te kennen van de erfgenamen, algemene legatarissen en begiftigden, gehouden tot indiening van de aangifte.

Bij gebrek aan enig aanknopingspunt nopens de taalkeuze, stelt de ontvanger het bericht in de taal van de streek (in casu het Nederlands). Volgens de vaste rechtspraak van de VCT moet, wanneer de taalaanhorigheid van de particulier niet is gekend, er immers worden vanuit gegaan dat de taal van het gebied van de woonplaats van de particulier ook die van de particulier is.

Bovendien belangt het bericht in de regel meerdere partijen aan waarvan het taalstatuut mogelijks onderling kan verschillen."

*

* *

Het Registratiekantoor te Tongeren dient te worden beschouwd als een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Conform artikel 34, § 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), gebruikt de voornoemde dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3^e lid, bepaalt dat, in taalgrensgemeenten, die diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de dienst in het onderzochte geval de taalaanhorigheid van de erfgenamen niet kende, is hij ervan uitgegaan dat de taal van deze laatsten dezelfde was als die van het gebied waarin de overledene zijn woonplaats had (vermoeden juris tantum).

Het Registratiebestuur is inderdaad niet op de hoogte van de identiteit van de eventuele erfgenamen.

Bijgevolg adviseert de VCT dat de klacht ontvankelijk is maar niet gegrond.

Dit advies wordt gestuurd aan de heer A. Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.